

Superació i solidaritat en el món de la Ultratrail

Gerard Martínez i Díaz

Introducció

Estem aquí en un acte de la Societat Andorrana de Ciències, i la meva ponència no té absolutament res de científica.

Podria parlar de la complexitat de l'organització, de la recerca del suport econòmic, de l'economia d'aquests tipus de proves, de la necessitat evidentment de tenir molta gent que participi de forma voluntària o de la dificultat econòmica i altres, per cobrir aquest tipus d'esdeveniment.

En lloc d'això el que faré és llençar una sèrie de pinzellades sobre què és l'Ultra, quins són d'alguna forma els estats d'ànim dels corredors i fer incís en alguns dels temes de què ja s'ha parlat aquí com pot ser els valors de l'esport o les endorfines de què parlava l'Àngels, o per exemple les dimensions de l'esport, aquestes dimensions lúdiques, de competició, d'espectacle, etc.

Aleshores bàsicament jo parlo a través de la meva experiència personal com a corredor, a un nivell evidentment molt modest i també com a organitzador. Corredor des de fa uns 5 anys de carreres d'ultra, i en fa 4 com a organitzador de la Ultratrail, la primera edició el 2009. I aquí dins de la sala hi ha una sèrie de gent que hi participa des del principi, el Jaume, el Gerardo, el Xavier i unes quantes més. Amb aquestos ja podem sortir.

En un primer temps parlaré de la tipologia dels actors, anomenant-los organitzadors i corredors i una anàlisi de les seves motivacions principals.

Tipologia de corredors

Qui corre la Ultratrail? Hi ha dos grans tipus de corredors. A l'origen eren curses de natura que sobrepassaven la resistència dels que hi participaven. Ara hi ha una codificació específica, almenys per sobre de 80 km, i més per a 100 km.

- Campions, representen el 5% i són els que pretenen guanyar la cursa.

4 ultratrails, més 6 a 10 curses (40 a 60 km) per any màxim, tampoc és molt

Entrenaments diaris, un o dos

Estiraments

Musculació

Treball de fons

Treball de qualitat

Esports variats (bicicleta – rando – cursa)

Dieta molt estudiada

Vida molt sana

Sacrificis professionals i familiars importants

Solament uns 5 professionals que viuen de la Ultratrail, dels milers i milers que corren la Ultratrail, i milloren les seves marques.

-Tots els altres representen el 95% del total de corredors

La major part fan entre 10 i 15 curses l'any (alguns poden fer fins a 12 ultres)

Un mínim de 3 entrenaments setmanals, sovint poc ordenats

Dieta poc estudiada

Vida sana

Saben viure, a França en diuen *bon vivants*, que saben relacionar-se

Sacrificis professionals

Família molt comprensiva, perquè tenen la seva vida molt saturada.

Tipologia d'organitzadors

- Gent de negocis (10%)

Raonament empresarial

Molts mitjans econòmics invertits

Esdeveniments ben organitzats, però sovint rígids, massificats i freds

- Apassionats (90%)

Clubs de corredors

Sovint desconeguts del món de l'empresa
Esdeveniments amb pocs mitjans, però amb *caliu*.

Saber gestionar grans pressupostos no implica saber gestionar la gent. Cal poder mantenir l'esdeveniment amb pocs mitjans.

Motivacions dels corredors

- Dels campions

Passió d'aquest esport

Viatjar

Competir

Guanyar

- Dels altres

Passió d'aquest esport

Amor per la natura

Viatjar

Integrar-se a una tribu, a vegades estàs aïllat al teu món, i fer part de la tribu ajuda a la relació

Compartir aventura

Dificultats

Patiment

Repte personal dins un context col·lectiu

Retrobar amics en un ambient festiu

Integrar-se en una cursa juntament amb grans campions.

I de manera més "íntima"

Demostrar-se quelcom a si mateix,

que pot córrer, hi ha gent molt normal que la fan

Demostrar als altres que ells també ho podrien fer

Activitat valoritzant (ampliar el camp del possible), fixar-se reptes suficientment ambiciosos

Inscriure's és començar l'aventura. Preparar-se per a una cursa que es farà d'aquí a molts mesos, i ja no hi ha res més important que preparar-se per aconseguir el seu objectiu.

Inscriure's a una cursa amb fortes probabilitats de no arribar. Si tens el costum d'arribar en curses de 70-80 km cal inscriure's en una de 120 km, en què no tens seguretat de poder acabar.

Empènyer els límits. És la capacitat de buscar imatges que et permetin superar el repte.

Viure un experiment interior

Cicles

Imatges mentals

Aventures interiors (al·lucinacions, màgia de la nit, solitud i trobades).

Motivació d'organitzadors

- Gent de negocis

Desenvolupar una activitat generadora de beneficis

Raonament en termes de mercat i producte

-Apassionats

Donar a conèixer una regió
Impulsar l'economia local
Crear un equip per assolir un repte
Compartir una aventura:

Amb un equip d'organització

Amb voluntaris

Amb participants

Tot això en un ambient de superació i de solidaritat.

- Superació

Inconscients...? No

Masoquistes...? No forçosament

Amb memòria de peix...? Probablement, i sort perquè si ens en recordéssim potser ja no es faria

Trobar els límits físics i psicològics

Intentar anar més enllà...

Si possible acabar...

En un ambient festiu i col·lectivament. És una competició però es competeix per arribar i per això molt sovint es corre en equip.

-Solidaritat

Paradoxa de la competició solidària

Competeixen ja que integren una cursa

Molt sovint corren en equip

Moltes arribades agrupades

Esprint final raríssim

Ajuda i assistència mútua durant la cursa, és fonamental

Voluntaris motivats per aquest enfocament. Si no hi ha voluntaris, no hi hauria cursa.

Conclusions

Són una mica la filosofia de la cursa.

Córrer una mica està **bé**

Córrer molt és **millor**

Córrer massa és **perfecte**

Gerard Martínez i Díaz,
economista i organitzador esportiu

